

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2020 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Kalsztejn

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Piasek

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2020 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. B. kwotę 14.500 zł (czternaście tysięcy pięćset złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie roszczenia odsetkowego;
3. zasądza od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powódki M. B. kwotę 4.854 zł (cztery tysiące osiemset pięćdziesiąt cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. z zaliczki uiszczonej w dniu 25 października 2019 roku na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 179,50 zł (sto siedemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;
5. nakazuje zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi:
 - a) na rzecz powódki M. B. kwotę 230 zł (dwieście trzydzieści złotych) tytułem nadpłaconej części opłaty sądowej do pozwu;
 - b) na rzecz pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 517,50 zł (pięćset siedemnaście złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Sygn. akt VIII C 526/19

UZASADNIENIE

W dniu 8 lutego 2019 roku powódka M. B., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wytoczyła przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej w W., powództwo o zapłatę kwoty 10.100 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 18 września 2018 roku do dnia zapłaty, ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu pełnomocnik wskazał, że w dniu 22 grudnia 2017 roku strony zawarły umowę ubezpieczenia AC dotyczącą pojazdu marki F. (...) o nr rej. (...). Wartość samochodu została ustalona na kwotę 63.000 zł i od tej sumy

ubezpieczyciel naliczył składkę. W okresie ubezpieczenia należący do powódki samochód został skradziony. Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, który wdrożył postępowanie likwidacyjne. W jego toku pozwany uznał zasadę swojej odpowiedzialności i wypłacił świadczenie w wysokości 30.600 zł brutto. Nie zgadzając się z ustaloną wartością szkody powódka wywiodła odwołanie, co jednak nie przyniosło zmiany decyzji. Pełnomocnik wyjaśnił ponadto, że w niniejszej sprawie dochodzi wyłącznie części należnego powódce odszkodowania.

(pozew k. 5-7v.)

W odpowiedzi na pozew pozwany, reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany wyjaśnił, że wartość samochodu na potrzeby ubezpieczenia została ustalona na zlecenie powódki i była przeszacowana. Wskazał, że wypłacone odszkodowanie zostało wyliczone zgodnie z postanowieniami OWU AC+, a także, że przedmiotowy pojazd uległ na terenie USA szkodzie całkowitej.

(odpowiedź na pozew k. 46-49)

W toku dalszego postępowania pełnomocnicy stron podtrzymali stanowiska procesowe, ponadto w złożonych pismach procesowych wypowiedzieli się w zakresie wydanej przez biegłego sądowego opinii. Pełnomocnik powódki uzupełniająco wyjaśnił, że przedmiotowy pojazd nie uległ szkodzie całkowitej, a zakres uszkodzeń obejmował wyłącznie pokrywę silnika, przedni zderzak oraz lampy przednie, przy czym uszkodzenia te zostały naprawione zgodnie z technologią producenta, przy użyciu nowych i oryginalnych części.

W związku z treścią opinii biegłego, w piśmie procesowym z dnia 29 listopada 2019 roku powódka rozszerzyła powództwo o kwotę 4.400 zł, wnosząc o zasądzenie kwoty 14.500 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie jak w pozwie.

(protokół rozprawy k. 65-68, k. 110-111, k. 135, pismo procesowe k. 90, k. 94-95, k. 101-102v., k. 115-115v., k. 137-137v..)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka M. B. była właścicielką samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), rok produkcji 2015.

Pojazd ten został sprowadzony z USA w stanie uszkodzonym. Zakres uszkodzeń obejmował pokrywę silnika i przedni zderzak, ponadto brakowało w nim lamp przednich. Powódka naprawiła pojazd przy użyciu części nowych i oryginalnych, przywracając go do stanu sprzed szkody.

W dniu 22 grudnia 2017 roku M. B. zawarła z (...) umowę ubezpieczenia pojazdu, o którym mowa wyżej, m.in. w zakresie AC (wariant (...) + serwis). Zawarcie umowy zostało potwierdzone wystawieniem polisy numer (...). Suma ubezpieczenia została w umowie oznaczona na kwotę 63.000 zł brutto i od tej sumy pozwany wyliczył składkę za ubezpieczenie. Wartość pojazdu została ustalona na podstawie opinii rzeczoznawcy samochodowego M. S. (1) w oparciu o notowania systemu (...)Ekspert. Opinia ta została przedstawiona pozwanemu, który ponadto wykonał zdjęcia pojazdu. W odniesieniu do przedłożonej wyceny ubezpieczyciel nie zgłosił żadnych zastrzeżeń.

W myśl postanowień Ogólnych Warunków Ubezpieczenia (...)+, w przypadku utraty pojazdu na skutek kradzieży WARTA ustala wysokość odszkodowania w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w momencie zaistnienia szkody, z zachowaniem warunków określonych w ust. 4 oraz § 18 (§ 17 ust. 1). Wysokość odszkodowania nie może przekroczyć wartości pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody, sumy ubezpieczenia aktualnej na dzień powstania szkody, sumy ubezpieczenia na dzień zawarcia umowy (§ 18 ust. 1). Wartość pojazdu w rozumieniu OWU, to wartość ustalona przez WARTĘ na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, modelu, typu, z uwzględnieniem jego cech indywidualnych i historii użytkowania. Notowania stanowiące podstawę do ustalenia wartości pojazdu zawarte są w systemie (...)Ekspert lub innym systemem uzgodnionym z ubezpieczającym i wskazanym w umowie ubezpieczenia

(§ 2 pkt 16). Podstawę do obliczenia składki stanowi suma ubezpieczenia odpowiadająca wartości pojazdu w dniu zawarcia umowy ubezpieczenia (§ 10 ust. 1).

(dowód z przesłuchania powódki k. 111, zeznania świadka M. S. (2) k. 66, zeznania świadka P. B. k. 67, polisa k. 11-13, OWU AC k. 14-14v., opinia k. 15-18 okoliczności bezsporne)

W dniu 11 sierpnia 2018 roku należący do powódki samochód, o którym mowa wyżej, został skradziony.

Powódka zgłosiła szkodę pozwanemu, który wdrożył postępowanie likwidacyjne. Decyzją z dnia 9 listopada 2018 roku ubezpieczyciel przyznał odszkodowanie w kwocie 30.600 zł, odpowiadającej ustalonej wartości pojazdu. Pismem z dnia 28 listopada 2018 roku, doręczonym w dniu 5 grudnia 2018 roku, powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 30 dni kwoty 32.400 zł tytułem uzupełniającego odszkodowania. W odpowiedzi na powyższe pozwany podtrzymał wydaną decyzję.

(oświadczenie k. 20-20v., pismo k. 21-22, k. 31-31v., decyzja k. 23, wycena k. 23v.-24, reklamacja k. 27-28, potwierdzenie odbioru k. 29-30, okoliczności bezsporne)

Szacunkowa wartość rynkowa pojazdu powódki, przy uwzględnieniu korekty za import prywatny, za większą pojemność silnika i za wersję wyposażenia USA, w dniu szkody wg katalogu (...)Ekspert mogła wynosić 45.100 zł.

(pismna opinia biegłego sądowego wraz z załącznikami k. 74-84, pismna uzupełniająca opinia biegłego sądowego k. 117-122)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił bądź jako bezsporny, bądź na podstawie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, których prawdziwości ani rzetelności ich sporządzenia nie kwestionowała żadna ze stron. Za podstawę ustaleń faktycznych Sąd przyjął ponadto dowód z przesłuchania powódki, zeznania świadków oraz opinię biegłego sądowego K. K.. Oceniając opinię biegłego sądowego Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania zawartych w jej treści wniosków, opinia ta była bowiem rzetelna, jasna, logiczna oraz w sposób wyczerpujący objaśniająca budzące wątpliwości kwestie. Wydając opinię biegły oparł się na zgromadzonym w aktach sprawy materiale dowodowym, w tym załączonych aktach szkodowych. W opinii uzupełniającej biegły odpowiadając na zarzuty strony pozwanej wyjaśnił, że ustalając wartość szkody dokonał wyceny porównawczej na pojeździe tego samego producenta i modelu, co pojazd wyceniany. Różnice dotyczyły wyłącznie wersji wyposażeniowej i wersji silnika, co zostało skorygowane zgodnie z danymi w systemie eksperckim. Biegły zaznaczył przy tym, że skoro system posiadał notowania danego producenta i modelu pojazdu ze zbliżonym wyposażeniem, to w jego ocenie nie było podstaw do bardzo nieprecyzyjnej próby określenia wartości pojazdu w oparciu o bardzo ograniczoną ilość ofert rynkowych, nieweryfikowalnych pod kątem rzeczywistego stanu technicznego. Biegły wskazał również, że uszkodzenia pojazdu istniejące w dacie jego zakupu obejmowały łatwo wymienne elementy blacharskie odkręcane od nadwozia, przy czym materiał dowodowy wskazuje na brak widocznych uszkodzeń elementów konstrukcyjnych i aktywacji poduszek powietrznych. Dlatego też biegły nie podzielił stanowiska pozwanego, jakoby w pojeździe doszło do powstania szkody całkowitej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo, w kształcie po modyfikacji pismem procesowym z dnia 29 listopada 2019 roku, jest zasadne w całości w zakresie należności głównej i częściowo w zakresie roszczenia odsetkowego.

W niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu cywilnego o umowie ubezpieczenia (art. 805 i następne k.c. w brzmieniu obowiązującym w dacie szkody), przepisy ustawy z dnia 11 września 2015 roku o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej oraz postanowienia zawartej przez strony umowy ubezpieczenia autocasco wraz z ogólnymi warunkami ubezpieczenia.

W myśl przepisu art. 805 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie określonego

odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 k.c.). Zgodnie z przepisem art. 812 § 1 i 2 k.c., przed zawarciem umowy ubezpieczenia zakład ubezpieczeń obowiązany jest doręczyć ubezpieczającemu tekst ogólnych warunków ubezpieczenia, które określają m.in. sposób ustalania wysokości szkody oraz warunki wypłaty odszkodowania.

W przedmiotowej sprawie bezspornym między stronami był fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 11 sierpnia 2018 roku, w wyniku którego doszło do kradzieży samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), stanowiącego własność powódki, jak również okoliczność, iż w jego dacie M. B. posiadała ubezpieczenie autocasco w pozwanym Towarzystwie (...).

Przedmiotem sporu nie była zatem zasada odpowiedzialności pozwanego za przedmiotową szkodę.

Osią sporu w niniejszej sprawie była wysokość dochodzonego roszczenia z tytułu odszkodowania.

Nie powielając ustaleń faktycznych przypomnienia wymaga, że w myśl postanowień OWU AC, w przypadku utraty pojazdu na skutek kradzieży WARTA ustala wysokość odszkodowania w kwocie odpowiadającej wartości pojazdu w momencie zaistnienia szkody. Wysokość odszkodowania nie mogła przekroczyć wartości pojazdu bezpośrednio przed zaistnieniem szkody, sumy ubezpieczenia aktualnej na dzień powstania szkody oraz sumy ubezpieczenia z dnia zawarcia umowy. Wartość pojazdu stanowiła przy tym wartość ustaloną przez ubezpieczyciela na podstawie notowań rynkowych pojazdu danej marki, modelu, typu, z uwzględnieniem jego cech indywidualnych i historii użytkowania, ujętych w systemie (...)Ekspert. Jak ustalono w oparciu o opinię biegłego sądowego, wartość samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) w dacie kradzieży wynosiła 45.100 zł. O czym była mowa wyżej, opinia biegłego sądowego stanowi przekonujący i miarodajny dowód w sprawie. Opinia ta odzwierciedla staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, wyjaśnia wszystkie istotne okoliczności, podaje przyczyny, które doprowadziły do przyjętej konkluzji, a równocześnie jest poparta głęboką wiedzą i wieloletnim doświadczeniem zawodowym biegłego. Jednocześnie, w ocenie Sądu, opinii tej nie podważają pozostałe dowody zebrane w sprawie. Zdaniem Sądu podzielić należy wysnuty przez biegłego wniosek, iż skoro w systemie eksperckim widniały notowania danego producenta i modelu pojazdu ze zbliżonym wyposażeniem, co pojazd powódki, nie było podstaw do ustalania jego wartości w oparciu o notowania rynkowe (oferty sprzedaży widniejące na rynku), jak uczynił to pozwany. Przypomnienia wymaga, że w myśl postanowień w OWU, to właśnie notowania ujęte w systemie eksperckim, nie zaś wybrane notowania zebrane przez ubezpieczyciela według tylko jemu znanego wzoru, stanowią podstawę do ustalenia wartości pojazdu. Biegły podkreślił przy tym, że notowania pozwanego były cząstkowe i nieweryfikowalne pod względem stanu technicznego pojazdu, co zdaniem Sądu deprecjonuje ich walor dowodowy. Jednocześnie, w przeciwieństwie do pozwanego ubezpieczyciela, biegły przedstawił metodologię, którą zastosował do ustalenia wartości szkody, wyjaśniając, iż jest ona zgodna z Instrukcją Określania Wartości (...). Sąd podziela także stanowisko biegłego, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w tym dokumentacja fotograficzna, nie dają asumptu do przyjęcia, iż w przedmiotowym samochodzie doszło do powstania szkody całkowitej. Zaznaczenia wymaga, że na okoliczność zaistnienia szkody całkowitej pozwany nie przedstawił żadnych dowodów, a podnoszony przezeń m.in. fakt wystrzelenia poduszek powietrznych nie znajduje żadnego odzwierciedlenia w załączonych do akt fotografiach. Równie nieweryfikowalne i gołosłowne są twierdzenia pozwanego, iż pojazd nie mógł zostać naprawiony przy użyciu elementów oryginalnych. Wreszcie nie może ująć uwadze, że pozwany na potrzeby umowy ubezpieczenia zażądał od powódki sporządzenia wyceny pojazdu, którą następnie zaakceptował. Wprawdzie suma ubezpieczenia wyznacza wyłącznie górną granicę odszkodowania, to okoliczność, że pozwany w pełni akceptował stan pojazdu przedstawiony w wycenie i nie zgłosił do niego żadnych uwag, w tym nie podnosił, że samochód został naprawiony przy użyciu zamienników, nie może być uznany za irrelevantny. Reasumując Sąd uznał, że pozwany wyliczył wartość samochodu marki F. (...) na znacznie zaniżonym poziomie.

Do dnia wyrokowania z tytułu odszkodowania pozwany wypłacił kwotę 30.600 zł, a zatem wobec ustalonej wartości szkody, do dopłaty pozostawała kwota 14.500 zł, którą Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 5 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty, oddalając powództwo w pozostałym zakresie roszczenia odsetkowego.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (od dnia 1 stycznia 2016 roku odsetki ustawowe za opóźnienie). Natomiast zgodnie z treścią art. 817 § 1 i § 2 k.c., ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku, gdyby jednak wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1. Godzi się ponadto przypomnieć, że zobowiązanie z tytułu odszkodowania ma charakter bezterminowy, przekształcenie go w zobowiązanie terminowe następuje zaś w drodze wezwania wierzyciela skierowanego do dłużnika do spełnienia świadczenia, jeśli tylko wezwanie to zawiera wskazanie żądanej kwoty. W niniejszej sprawie pozwany został wezwany do zapłaty pismem doręczonym mu w dniu 5 grudnia 2018 roku, w treści którego powódka zastrzegła 30-dniowy termin na spełnienie świadczenia, w konsekwencji powódka była uprawniona żądać odsetek od uzupełniającego odszkodowania dopiero od dnia 5 stycznia 2019 roku.

O obowiązku zwrotu kosztów procesu Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności stron za wynik sprawy, na podstawie art. 98 k.p.c.

Strona powodowa wygrała proces w zasadzie w całości – powódka uległa jedynie w niewielkiej części żądania odsetkowego – w konsekwencji uznać należy, że powódce należy się od pozwanego zwrot kosztów procesu w pełnej wysokości (art. 100 zd. 2 k.p.c.). Na koszty te złożyły się: opłata sądowa od pozwu – 520 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w stawce minimalnej – 3.600 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 265), opłata skarbową od pełnomocnictwa – 2 x 17 zł oraz zaliczka na poczet wynagrodzenia biegłego – 700 zł

Mając na uwadze powyższe, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 4.854 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Zgodnie z przepisem art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 100 zd. 2 k.p.c., Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotę 179,50 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych, na które złożyło się wynagrodzenie biegłego sądowego. Ponadto Sąd nakazał zwrócić ze Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi: na rzecz powódki kwotę 230 zł tytułem nadpłaconej części opłaty od pozwu, na rzecz pozwanego kwotę 517,50 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego.

Z tych względów, orzeczono jak w sentencji.